

LICEUL INDUSTRIAL NR. 19 BUCUREȘTI (locul I la băieți) RELANSEAZĂ CONCURSUL!

„Topul Sportul“ la săritura în lungime a avut, zilele trecute, drept candidați pe elevii clasei a IX-a H a Liceului Industrial nr. 19 din Capitală. 42 de băieți, unul și unul, pasionați după sport. Le place, în ordine: fotbal, handbal, baschet și caiac-canoe, dar toți înțeleg că baza pregătirii în orice ramură de sport o constituie atletismul și care au așteptat cu mult in-

cei mai buni. Sigur, programarea „Topul Sportul“ pe unul din marile stadioane ale Bucureștiului a fost o măsură de ultim moment (Liceul nr. 19 nu dispune, deocamdată, de sectoare pentru atletism, din lipsă de spațiu; deocamdată, deoarece, din toamnă, colecțiile acestei unități de învățământ se va muta într-un local nou, în cartierul Balta Albă,

O secvență din „Topul Sportul“ la săritura în lungime cu participarea elevilor Liceului Industrial nr. 19 din Capitală. Sare Ion Marinescu, primul clasat între cei 10 concurenți finaliști
Foto: Ion MIHAICA

teres să fie prezenți la concursul inițiat de ziarul nostru. Elevul Ion Marinescu, cu o săritură de 5,30 metri, realizată în a doua încercare, a reușit să treacă în fruntea participanților la „Top“, iar primul 10 reprezentanți ai liceului care pregătește viitori tehnicieni (specializați în mecanică și electricitate) necesari întreprinderii de transport București, au stabilit, cu media de 4,958 m, un nou record al concursului.

Intrecerea, desfășurată pe stadionul din Șoseaua Ștefan cel Mare, cu sprijinul conducerii clubului sportiv Dinamo (oricând gata să încurajeze inițiativele copiilor și tineretului) s-a bucurat de condiții ireproșabile. O „galerie“ ad-hoc, de sute de elevi din Sectorul 2 al Capitalei, care își trecuseră testele de atletism, au ținut să aplaude cele mai frumoase sărituri, să-i felicite pe

prevăzută cu sală de sport și spații pentru activitatea de educație fizică a elevilor, peste 2000).

Concursul a fost — cum am văzut — departe de a se desfășura în anonim, ceea ce, desigur, a stimulat și mai mult interesul elevilor.

Iată și clasamentul primilor 10 concurenți: 1. Ion Marinescu 5,30 m, 2. Gheorghe Nedelcu 5,17 m, 3. Cristian Popescu 5,07 m, 4. Marian Barbu 5,03 m, 5. Ion Mătache 5,00 m, 6. Octavian Drăgoi 4,95 m, 7. Adrian Rizea 4,89 m, 8. Gheorghe Tăuleasa 4,77 m, 9—10. Gheorghe Vîlăgă și Iulian Stan. Media generală, 4,958 m.

Considerăm utile două sublinieri. Prima — felul cum doi dintre profesorii de specialitate din liceu, Cristina Colibaba

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2-3)

GIMNAȘTII NOȘTRI TREBUIE SĂ NE OFERE NOI GARANȚII PENTRU O BUNĂ EVOLUȚIE OLIMPICĂ

Spre deosebire de Campionatele internaționale ale României, competiție cu caracter individual, meciul „triumfător“ de la Tirgoviște — întrecere pe echipe, angrenând reprezentative cu autentice și valoroase cărți de vizită — a fost, într-o mai mare măsură, de o reală utilitate pentru gimnaștii noștri fruntași care pregătesc cu asiduitate importantul examen al Jocurilor Olimpice de la Moscova. Deși situată pe locul 13 la ultimele campionate mondiale, la o distanță de aproape 10 puncte de echipa noastră, reprezentativa Cucei s-a dovedit acum un adversar redutabil, bine pregătit, cu execuții valoroase, cu o aprecieabilă ținută de concurs, cu un program liber ales bogat în elemente de mare dificultate (între care și un triplu salt la bară fixă), constituind astfel un reper important pentru evoluțiile gimnaștilor români, cu două luni înaintea greului concurs de la Moscova. Mai ales la exercițiile liber alese, gimnaștii cubanezi au pus serioase „probleme“ sportivilor noștri care, pentru a se distanța, au trebuit să-și mobilizeze toate resursele, întregul potențial al pregătirii.

Trebuie să remarcăm faptul, pozitiv în esență sa, că pentru concursul de la Tirgoviște colectivul de antrenori (Adrian Stoica, Gheorghe Condovici, Vasile Coșariu și Iosif Hidi) a selecționat o echipă oarecum diferită de cea cu care ne obișnuisem, în intenția (lăudabilă, desigur) de a supune unei verificări responsabile și alți gimnaști decât cei care, se știa prea bine, ar fi trecut cu brio acest examen competițional. Nu au figurat în sextetul de bază Dan Grecu, Aurelian Georgescu și Ion Cheieches (ultimul, din păcate, accidentat). În aceste condiții, victoria la individual

compus a lui Kurt Szilber, campionul absolut al țării, este cu totul firească, dar învingătorul a întâmpinat o replică viguroasă din partea lui Sorin Cepoi, aflat foarte aproape de victorie. Mai important însă ni se pare să remarcăm faptul că „gimnaștii de rezervă“, între care i-am numi pe Romulus Bucureștii, Gabriel Popescu și Radu Branea, deși cu unele ezitări, chiar și cu nereușite, au făcut o bună impresie prin dirigența puterea de luptă, mobilizarea și, desigur, pregătirea pe care au atins-o în etapa actuală. Ei s-au dovedit concurenți de nădejde, au luptat cu ambiție pentru a merita în orice clipă selecția în echipa care ne va reprezenta la Jocurile Olimpice de la Moscova.

Faptul că punctajele înregistrate la Tirgoviște sînt inferioare celor realizate de cele două echipe la ultimele campionate mondiale (România, 556,30 p față de 569,750; Cuba, 551,15 față de 560,650) se explică, în primul rînd, prin exigența deosebită a arbitrajului imprimată de cei doi delegați neutri din R.P. Bulgaria, situație care poate constitui, în ultimă instanță, un stimulent pentru o pregătire temeinică, riguroasă și în aceste ultime două luni

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. a 4-a)

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI — Nr. 9478

4 PAGINI — 30 BANI

Marți 20 mai 1980

Cu Ilie Năstase, din nou acasă, la București

„MECIUL CU ANGLIA VA FI GREU, DAR AM ÎNCREDERE ÎN ECHIPA NOASTRĂ!“

Din nou acasă, la București, Ilie Năstase gustă din plăcerile vieții familiale (pentru el, veșnic călător, atât de rare) alături de părinții săi și de fiica sa, Natalie, care a implinit nu de mult 5 ani. L-am regăsit destins, într-o stare pozitivă — cu intențiile sale imediate.

„Dacă pot să mă exprim așa, sînt într-un fel de semivacanță. Am profitat de o „ferastră“ în încercările mele de a organiza turnee și angajamente, pentru a veni acasă, să mă mai odihnesc vreo două săptămîni“.

Aluzia la „calendarul plin“ ar putea părea în contradicție cu declarația făcută nouă la sfîrșitul anului trecut, cînd Ilie își propunea să rărească participările la turnee, care-l solicită fizic și nervos peste măsură. „De la începutul acestui an, deci în 20 de săptămîni de concurs, nu am jucat decît 9 turnee. În schimb, am luat parte, peste tot pe glob, la mai multe demonstrații, mai puțin obositoare și pe care nu le pot refuza cîtă vreme ele constituie o utilă propagandă pentru tenis. Iar tenisul pentru mine, știți...“

Cu mai puțin de o lună înaintea semifinalei zonei continentale a „Cupei Davis“, deci înaintea meciului nostru cu Anglia, de la Bristol, care sînt gîndurile lui Ilie Năstase?

„Știu că toată lumea așteaptă de la mine realizarea a două puncte — un gînd care mă împovărează, dar care-mi și trezește sentimentul responsabilității față de tenisul românesc. Este absolut sigur că nu va fi un meci ușor. A juca în țara tenisului îți dă întotdeauna un anumit complex. Mai ales că

Ilie Năstase și fiica sa Natalie

Foto: Dragoș NEAGU

trebuie să joci în condițiile specifice, locale. Mă refer în primul rînd la terenurile cu iarbă. O suprafață de joc gazonată impune mare viteză de reacție și o cu totul altă dispunere pe teren decît în cazul zgurei sau al altor pardoseli. Iată de ce cred că echipa noastră are nevoie de o temeinică pregătire pe iarbă, mai îndelungată decît de obicei, pentru obișnuirea cu caracteristicile acestui fel de teren. Acest deziderat este poate mai puțin important pentru mine — care joc adesea pe iarbă și cunosc specificul — și mult mai impor-

tant pentru ceilalți membri ai echipei, nefamiliarizați cu mișcarea pe gazon. Mă gîndesc inițial de toate la tînărul Segărcănu“.

Preocuparea pentru pregătirea coechipierilor și încrederea în ei îl onorează pe marele campion. Iată de ce l-am întrebat dacă se acomodează cu noul său partener (de simplu și de dublu) Florin Segărcănu.

„Îmi place puștiul. Are calitățile necesare — joc în viteză, reacții rapide — pentru a se descurca în Anglia!“

Victor BÂNCULESCU

BUNE ȘI... MAI PUȚIN BUNE, LA CONCURSUL DE PRIMĂVARĂ AL ATLEȚILOR

În completarea cronicii noastre de la Concursul de primăvară al atleților seniori venim astăzi cu unele observații pe marginea întrecerilor de pe Stadionul Republicii. Niculina Vasile cu rezultatul de 1,90 m (a sărit din prima încercare toate înălțimile — 1,75 m, 1,81 m, 1,84 m, 1,87 m și 1,90 m) devine a patra săritoare din țara noastră care trece această „barieră“: 1,93 m Cornelia Popa — 1976, 1,92 m Virginia Ioan — 1974 și 1,91 m Iolanda Balaș-Sîter — 1961. Ușurința cu care ea a sărit duminică arată reale posibilități pentru înălțimi și mai mari... După o pauză de aproape un an, datorată unui accident, timișoreanul Vasile Bichea reîntră la 3000 m obstacole cu o performanță de 8:30,0 care, pînă una alta, îi dă dreptul să concureze și el la J.O. (standardul internațional de participare este chiar 8:30,0). Si-au mai câștigat acest drept, încă de anul trecut, Paul Copu — 8:23,5 și Dan Betini — 8:27,1. Dar călătoria la Moscova este condiționată, firesc, de rezultatele care vor fi obținute anul acesta!... Aruncătorul de ciocan Nicolae Bindar a înregistrat acum cea mai bună

„serie“ din cariera sa: 72,80 m; dep., 72,76 m, 73,26 m, 72,48 m, 71,22 m. Pe cînd recordul pe care-l tot tatonează?... Un semnal serios de alarmă trebuie tras în legătură cu situația actuală a săriturii în lungime. La fete, într-un concurs de o asemenea amploare, doar două atlete sar peste 6 m: Gabriela Ionescu 6,51 m — al treilea concurs consecutiv peste 6,50 m! — și Vali Ionescu (20 ani) — 6,44 m, anul trecut doar 6,07 m. În rest, o crasă mediocritate! La bărbăți situația este asemănătoare, dar ei n-au nici măcar pe cele două Ionescu!... Surprinzător, Adrian Proteasa iese al treilea în întrecerea săritorilor în înălțime. După ce a trecut la 2,10 m, el n-a mai izbutit nici o săritură bună la 2,19 m, acuzînd faptul că aluneca la bătaie! Victoria a revenit ieșeanului Liviu Maftei cu 2,19 m (cel mai bun rezultat al său, anul trecut 2,21 m); tot atît a sărit și Daniel Albu. Așteptăm cu interes întrecerea lor — la „internațională“ — cu juniorul Sorin Ma-

Roméo VILARA

(Continuare în pag. 2-3)

Marginalii la meciul de la Brno

PRAGA, 19 (prin telefon). Atît declarațiile tehnicienilor și jucătorilor cehoslovaci, culese imediat după meci, cît și comentariile ziariștilor de specialitate cuprind ideea că formația României a fost un partener redutabil pentru echipa antrenată de Jozsek Venglos, o campioană europeană care, în luna viitoare, în Italia, își va apăra prestigiosul titlu. Apreciînd după evoluția de ansamblu a tricolorilor noștri, așa a și fost. După un început ezitant, ca în atîtea multe alte

STIMULAREA ENERGIIILOR OFENSIVE, CONDIȚIE A REALEI VALORI

partide precedente „11“-le nostru reprezentativ s-a descotorosit de febra de start, a ieșit din ce în ce mai curajos la atac, punînd (deocori pe parcursul celor 90 de minute, cu precădere în repriza secundă) în dificultate defensiva lui Ondrus, Jurkemik, Gögh, jucători cu multe meciuri internaționale la activ, ca dealtfel și coechipierii lor. Ca urmare a presiunii crescînde exercitate la poarta lui Netolicka, tricolorii au avut, cum se știe, posibilitatea de a-i egala pe „euro-

peni“, dar M. Răducanu a ratat, în condițiile cunoscute, șansa de a parafa egalul pe gazonul stadionului Zbrojovka din Brno. „N-am știut că n-am voie să mă opresc înainte de a lovi mingea, ne mărturisise stelistul, cu firească tristețe, la puține minute de la consumarea partidei. M-a derutat faptul că, recent, în partida susținută de noi la

Gheorghe NICOLAESCU

(Continuare în pag. 2-3)